

EUROOPAN PARLAMENTTI

2009 - 2014

Istuntoasiakirja

A7-0309/2010

5.11.2010

MIETINTÖ

todellisen alueellisen, sosiaalisen ja taloudellisen yhteenkuuluvuuden saavuttamisesta EU:ssa – maailmanlaajuisen kilpailukyvyn ehdoton edellytys? (2009/2233(INI))

Aluekehitysvaliokunta

Esittelijä: Petru Constantin Luhan

SISÄLTÖ

	Sivu
EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS	3
PERUSTELUT	13
VALIOKUNNAN LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS.....	16

EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS

**todellisen alueellisen, sosiaalisen ja taloudellisen yhteenkuuluvuuden saavuttamisesta EU:ssa – maailmanlaajuisen kilpailukyvyn ehdoton edellytys?
(2009/2233(INI))**

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Lissabonin sopimuksen Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja Euroopan yhteisön perustamissopimuksen muuttamisesta (2007/C 306/01) ja erityisesti sen I ja XVIII osaston,
- ottaa huomioon 25. ja 26. maaliskuuta kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmät,
- ottaa huomioon komission tiedonannon Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle "Globaali Eurooppa: globaalista Euroopasta kilpailijana maailmassa (KOM(2006)0567),
- ottaa huomioon OECD:n vuoden 2009 vuosikertomuksen,
- ottaa huomioon "Successful partnerships: a guide" -oppaan, OECD LEED Forum for Partnerships and Local Governance, 2006,
- ottaa huomioon Genevessä Sveitsissä sijaitsevan Maailman talousfoorumin kansainvälistä kilpailukykyä koskevan raportin "Global Competitiveness Report 2009-2010" vuodelta 2009,
- ottaa huomioon aluepolitiikasta vastaavan komission jäsenen Danuta Hübnerin pyynnöstä laaditun riippumattoman raportin, jonka aiheena on koheesiopolitiikan uudistamisaikataulu (An agenda for a reformed cohesion policy – A place-based approach to meeting European Union challenges and expectations), (Fabrizio Barca, huhtikuu 2009),
- ottaa huomioon Euroopan kuntien ja alueiden neuvoston asiakirjan EU:n koheesiopolitiikan tulevaisuudesta, (Bryssel, joulukuu 2009),
- ottaa huomioon Euroopan alueiden liiton päätöslauselman vuoden 2013 jälkeisestä aluepolitiikasta, jonka alueiden liiton yleiskokous hyväksyi 8. marraskuuta 2007 Udinessa, Italiassa,
- ottaa huomioon komission tiedonannon Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle koheesiopolitiikan strategioita ja ohjelmia ohjelmakaudella 2007–2013 koskevien neuvottelujen tuloksista (KOM(2008)0301),
- ottaa huomioon 24. maaliskuuta 2009 antamansa päätöslauselman rakennerahastoasetuksen täytäntöönpanosta vuosina 2007–2013: kansallisia

koheesiostrategioita ja toimenpideohjelmia koskevien neuvottelujen tulokset¹,

- ottaa huomioon 24. maaliskuuta 2009 antamansa päätöslauselman aluepolitiikan parhaista käytännöistä ja rakennerahaston käytön esteistä²,
 - ottaa huomioon 21. lokakuuta 2008 antamansa päätöslauselman hallintotavasta ja kumppanuudesta kansallisella, alueellisella ja hankekohtaisella tasolla aluepolitiikan alalla³,
 - ottaa huomioon 24. maaliskuuta 2009 antamansa päätöslauselman alueellista koheesiota koskevasta vihreästä kirjasta ja koheesipolitiikan tulevaa uudistusta koskevan keskustelun tilasta⁴,
 - ottaa huomioon 16. kesäkuuta 2010 antamansa päätöslauselman Eurooppa 2020 -strategiasta⁵,
 - ottaa huomioon neljännen kertomuksen taloudellisesta ja sosiaalisesta yhteenkuuluvuudesta (KOM(2007)0273),
 - ottaa huomioon komission 20. vuosikertomuksen rakennerahastojen täytäntöönpanosta (2008) (KOM(2009)0617),
 - ottaa huomioon komission tiedonannon parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle yksityisten ja julkisten investointien lisäämisestä elpymisen ja pitkän aikavälin rakennemuutoksen edistämiseksi: julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksien kehittäminen (KOM(2009)0615),
 - ottaa huomioon 14. helmikuuta 2006 valtiontuen uudistamisesta vuosina 2005–2009 antamansa päätöslauselman 37 kohdan⁶,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
 - ottaa huomioon aluekehitysvaliokunnan mietinnön (A7-0309/2010),
- A. ottaa huomioon, että taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden sekä jäsenvaltioiden välisen yhteisvastuun edistäminen on yksi Euroopan unionin tavoitteista, joista määrätään Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 3 artiklassa,
- B. katsoo, että unioni voi olla globaalisti kilpailukykyinen vain, jos sisäiset toimintatavat pönkittävät sen kykyä vastata maailmanlaajuisiin haasteisiin kestävästä vähähiilisen talouden avulla ja joka turvaa biologisen monimuotoisuuden; toteaa, että lamajaksot ovat osoittaneet, että vähemmän kehittyneiden alueiden toipuminen kestää pidempään,

¹ Hyväksytty teksti, P6_TA(2009)0165.

² Hyväksytty teksti, P6_TA(2009)0156.

³ Hyväksytty teksti, P6_TA(2008)0492.

⁴ Hyväksytty teksti, P6_TA(2009)0163.

⁵ Hyväksytty teksti, P6_TA(2010)0223.

⁶ EUVL C 290E, 29.11.2006, s. 97.

- C. katsoo, etteivät kilpailukyky ja koheesio ole ristiriidassa eivätkä sulje toisiaan pois vaan ne täydentävät osittain toisiaan,
- D. ottaa huomioon, että unionissa tapahtuneesta merkittävästä lähentymisestä huolimatta on havaittavissa, että EU:n alueiden väliset alueelliset erot muun muassa kulkuyhteyksissä ovat kasvussa etenkin rakenteellisista syistä epäsuotuisassa asemassa olevilla alueilla mutta myös alueiden välisellä tasolla ja EU:n alueilla, mikä saattaa johtaa alueelliseen eriytymiseen, kasvattaa varallisuuseroja EU:n alueilla ja haitata EU:n maailmanlaajuisia kilpailukykyä,
- E. ottaa huomioon, että OECD suositteli vuosikertomuksessaan 2009 pitkän aikavälin kasvua, jossa keskityttäisiin verotuksen merkitykseen, infrastruktuuri-investointeihin, koulutukseen ja työvoimaan sekä tuotantomarkkinoiden sääntelyyn korostamalla niiden asemaa,
- F. ottaa huomioon, että Maailman talousfoorumi korosti vuoden 2009 kansainvälistä kilpailukykyä koskevassa raportissa samoin kuin muissa raporteissa infrastruktuurien ratkaisevaa asemaa toisella sijalla niistä 12 pilarista, joita käytetään globaalin kilpailukyvyn perusteina, ja totesi, että korkealaatuiset infrastruktuurit ovat ratkaisevan tärkeitä etäisyydestä johtuvan vaikutuksen vähentämisessä, ulkomaisten investointien houkuttelussa ja talouden kehityksen varmistamisessa,
- G. katsoo, että pitkän aikavälin kilpailukyky voidaan saavuttaa vain, jos koko EU:n talouskehitys on todella kestävä,
- H. ottaa huomioon, että Hampton Courtin huippukokouksen päätöksellä perustetun tutkimus- ja kehitystyötä sekä innovointia käsitelleen ja Esko Ahon johtaman riippumattoman asiantuntijaryhmän raportissa "Innovatiivisen Euroopan luominen" yksilöidään keskeiset alat – sähköiset terveydenhuoltopalvelut, lääkkeet, liikenne ja logistiikka, ympäristö, digitaalinen sisältö, energia ja turvallisuus – joilla innovaatioiden markkinat voivat toimia ja joilla julkisella politiikalla voi olla merkittävä rooli,
- I. katsoo, että EU:n vuoden 2020 tavoitteiden saavuttamiseksi on tarpeen, että kehitystasoissa ja rajoituksissa olevien erojen lähtökohdat tunnustetaan ja että asetetaan sellaiset tavoitteet, jotka käyvät yksiin todellisen tilanteen kanssa, ja tarpeet yksilöidään neuvottelemalla kaikkien asiaan kuuluvien toimijoiden kanssa hallinnon eri tasoilla,
- J. ottaa huomioon, että maaliskuussa 2010 kokoontunut Eurooppa-neuvosto myönsi, kuinka tärkeätä on edistää taloudellista, sosiaalista ja alueellista koheesiota muun muassa kehittämällä infrastruktuureja, jotta voidaan varmistaa Eurooppa 2020 -strategian onnistuminen olosuhteissa, joissa tämä uusi strategia törmää talouskehityksen esteisiin,
- K. ottaa huomioon, että koheesiopolitiikka on osoittautunut tehokkaaksi välineeksi, jolla voidaan vastata joustavasti rahoituskriisistä johtuviin sosiaalis-taloudellisiin haasteisiin,
- L. ottaa huomioon, että kilpailukyvyn perusedellytyksiä ovat hyvän infrastruktuurin lisäksi ennen kaikkea tutkimuksen, innovoinnin ja teknologian kehittämisen edistäminen ja vastaavasti alueiden väestön hyvä koulutus,

- M. ottaa huomioon, että alueilla on tärkeä tehtävä rajoitettaessa kriisin vaikutuksia kansalaisiin, ja katsoo, että niiden olisi siksi kunnioitettava kumppanuuden periaatetta ja kehitettävä politiikan alojen alueellisen vaikutuksen etukäteisarvioinnin välineitä tärkeiden haasteiden kuten globalisaatioon sopeutumisen, demografisten muutosten ja niistä johtuvan alueiden väestökadon sekä kriisistä johtuvien uusien haasteiden huomioon ottamiseksi,
- N. ottaa huomioon, kuten koheesiopoliittista strategiaa ja ohjelmajaksoa 2007–2013 koskevien keskustelujen tulokset ovat osoittaneet, että ohjelmien laatu ja osapuolten osallistuminen ovat lisääntyneet hallinnon joka tasolla ja ne ovat siten edistysaskel kohti talouden kilpailukykyä ja työllisyyttä koskevien Lissabonin tavoitteiden saavuttamista,
- O. katsoo, että koheesiopolitiikan uudistuksen on edistettävä kyseistä politiikkaa Euroopan laajuisten toimintatapojen paremmalla korrelaatiolla, koordinoinnilla ja synergialla ilman, että mitään politiikkaa alistetaan toisen politiikan alan alle, unionin kestävä kehityksen tarpeisiin ja tavoitteisiin perustuen,
- P. ottaa huomioon, että paikallisten ja alueellisten toimijoiden osallistuminen koheesiopolitiikkaan näkyy niiden alueellisissa ja paikallisissa strategioissa, jotka edistävät talouskehitystä ja sosiaalista osallistumista,
- Q. ottaa huomioon, että kehityksestä jäljessä olevien alueiden taloudellista kilpailukykyä tuetaan kehittämällä niiden valmiuksia ja myös kehittämällä kaikentyyppisiä infrastruktuureja, jotka mahdollistavat koulutukseen pääsyn sekä tutkimuksen ja innovoinnin,
- R. katsoo, että vaikka eräät näiden välineiden rakenne-elementit, kuten Lissabonin strategian kanssa yhteinen aikataulu ja linjaukset, mahdollistavat synergian, niissä on edelleen eroavaisuuksia, kuten eri oikeusperustat, joko temaattinen tai alueellinen painopiste sekä yhteistyöhön perustuva tai keskitetty hallinto,

Koheesiopolitiikka maailmanlaajuisen kilpailukyvyn ehdottomana edellytyksenä

1. korostaa EU:n koheesiopolitiikan saavutuksia ja sitä, että sen täytäntöönpaneminen on välttämätöntä, jotta Eurooppa 2020 -strategiasta tulisi menestyksellinen väline, jolla poistetaan alueiden välisiä eroja, tehdään alueista entistä kilpailukykyisempiä, helpotetaan rakenteellisten uudistusten aloittamista ja tehostetaan alueiden kykyä sopeutua maailmanlaajuiseen talousilmapiiriin;
2. arvostaa sitä, että ohjelmakaudella 2007–2013 kaikki jäsenvaltiot ovat kohdistaneet huomattavan osuuden kokonaisrahoituksestaan tutkimukseen ja kehittämiseen, innovointiin ja tietoperustaisen talouden kehittämiseen; ottaa huomioon, että näin on syntynyt 246 kansallista tai alueellista toimenpideohjelmaa, joissa tutkimuksen ja innovoinnin rahoitus on 86 miljardia euroa ja siitä on jo myönnetty 50 miljardia tutkimus- ja kehittämistoiminnan ja innovoinnin ydintoihin; korostaa, että tutkimus ja innovointi ovat olennaisia EU:n kilpailukyvyn parantamiselle maailmanlaajuisen haasteiden edessä, joten näiden alojen investointeja on jatkettava ja on tehtävä säännöllisesti tuloksiin perustuvia arviointoja saavutetusta edistyksestä; suosittelee, että seuraavaa ohjelmakautta varten jäsenvaltiot ja komissio myöntävät riittävästi rakennerahastovaroja tutkimukseen

ja innovointiin, erityisesti kestävään innovointiin, ja parantavat tutkimusvalmiuksia; korostaa tarvetta edistää ja ottaa käyttöön onnistuneita malleja osaamiskolmioissa, jotta varmistetaan alueellisen tutkimustoiminnan ja innovoinnin strategisten puitteiden kestävä kehittäminen yhteistyössä yritysten, tutkimuskeskusten, korkeakoulujen ja viranomaisten kanssa; korostaa osaamisintensiivisten alueellisten innovatiivisten klustereiden potentiaalia alueen kilpailukykyyn vauhdittamisessa ja kehottaa sovittamaan yhteen entistä paremmin rakennerahastot sekä tutkimuksen ja teknologian kehittämisen seitsemännen puiteohjelman;

3. korostaa, että keskittämällä koheesiopolitiikan resurssit entistä paremmin voidaan varmistaa, että se edistää merkittävästi kilpailukykyä, innovointia ja työllisyyttä EU:ssa;
4. korostaa sekä julkisen sektorin – kaikilla hallintotasoilla – että yksityisen sektorin merkittävää tehtävää koheesiopolitiikan täytäntöönpanijana, sillä se palauttaa luottamusta ja solidaarisuutta lama-aikoina ja niiden jälkeen takaamalla yhtäläiset mahdollisuudet saada julkisia investointeja, erityisesti infrastruktuureihin, uusiin teknologioihin ja inhimilliseen pääomaan ja varmistamalla kestävä kehityksen;
5. korostaa, että EU:n alueiden taloudellinen kilpailukyky sekä tyydyttävä työllisyystaso, koulutettu ja osaava työvoima, sosiaaliturva ja julkisten palvelujen saatavuus kytkeytyvät tiiviisti yhteen; katsoo, että tässä suhteessa koheesiopolitiikan tarjoama sosiaalisen yhteenkuuluvuuden tuki lisää globaalisti koheesiopolitiikan merkitystä yleisen alueellisen kilpailukykyyn kannalta;
6. katsoo, että perussopimusten hengen mukaisesti koheesiopolitiikka, jolla pyritään vähentämään alueellisia kehityseroja ja valmistamaan alueita kohtaamaan pitkän ja lyhyen aikavälin haasteita (globalisaatio, väestörakenteen muutos, maaseudun väestökato, ilmastonmuutos ja biologisen monimuotoisuuden suojeleminen) ottamalla huomioon alueiden erityiset vahvuudet ja heikkoudet, on osoittautunut olennaisen tärkeäksi Euroopan yhdentymisen kannalta;
7. toteaa, että lisäämällä tutkimuksen, kehityksen, innovaation ja koheesiopolitiikkojen välistä synergiaa voidaan Eurooppa 2020 -strategian haasteisiin vastata paremmin; korostaa, että koheesiopolitiikalla on oltava merkittävä asema Eurooppa 2020 -strategian täytäntöönpanossa, koska sillä edistetään rakennemuutosta kaikkialla Euroopassa ja tuetaan keskeisiä investointikohteita kaikilla tasoilla eli paikallisella, alueellisella ja rajat ylittävällä tasolla ja sillä varmistetaan sosiaalinen, taloudellinen ja alueellinen yhteenkuuluvuus; huomauttaa kuitenkin, että vaikka koheesiopolitiikan ensisijaiset tavoitteet pitäisikin mukauttaa Eurooppa 2020 -strategian tavoitteisiin, sen on oltava edelleen itsenäistä politiikkaa, jossa pystytään ottamaan alueelliset ominaispiirteet huomioon sekä tukemaan heikompia ja puutteenalaisimpia alueita, jotta ne voivat ratkaista sosiaalis-taloudelliset ongelmansa, voittaa luonnonhaittansa ja pienentää eroja; katsoo, että jo toiminnassa olevien koheesiopolitiikan suuntaviivojen jatkuvuuden varmistaminen turvaa tutkimuksen, kehittämisen ja innovoinnin alueellisen ulottuvuuden ja luo työpaikkoja innovoiville aloille;

Alueellinen yhteenkuuluvuus – EU:n toimintalinjojen paikallistason vaikutus

8. tukee alueellista koheesiota koskevassa vihreässä kirjassa ilmaistuja näkemyksiä kilpailukyvyistä, joka riippuu "alueiden välisistä yhteyksistä, joiden avulla varmistetaan, että yhteisiä varoja käytetään yhteensopivalla ja kestäväällä tavalla" EU:n alueellisen moninaisuuden tarjoamien mahdollisuuksien hyödyntämiseksi; korostaa tässä yhteydessä, että liikennepalveluiden sujuva ja koordinoitu toiminta ja telepalveluiden riittävä saatavuus sekä tarvittaessa energian, terveydenhoidon, tutkimuksen, koulutuksen, ympäristönsuojelun ja infrastruktuurin yhdistäminen ovat kilpailukyvyn tehostamisen perusehtoja; kehottaa komissiota tekemään käytännön ehdotuksia alueellisen koheesion tavoitteen määrittelystä ja sen johdonmukaisesta täytäntöönpanosta;
9. katsoo, että jäsenvaltioiden on tuettava paikkaan sidottua lähestymistapaa, jonka avulla luodaan koheesiopolitiikan toimintakehykset ja pannaan se täytäntöön; myöntää, että alueiden asema vaihtelee jäsenvaltioiden välillä riippuen niiden poliittisesta ja hallinnollisesta rakenteesta; pyytää, että toissijaisuuden periaatetta sovelletaan SEUT-sopimuksessa määritellyssä tehostetussa ja laajennetussa mielessä asianmukaisesti ja että nykyisen ohjelmakauden tilannetta parannetaan edistämällä hajautusperiaatetta paikallisviranomaisten tasolle saakka varojen hyödyntämisen parantamiseksi; pitää tässä yhteydessä haitallisena sitä, että alueet hallinnoivat vain 30,5 prosenttia koheesiopolitiikkaan myönnetystä kokonaistalousarviosta ja että lopusta huolehtivat keskushallinnot; katsoo, että kumppanuuden periaatetta on sen vuoksi vahvistettava merkittävästi tulevaisuudessa;
10. katsoo, että vaikeudet, joita EU kohtaa rajojen avautumisen, yhtenäismarkkinoiden toteuttamisen ja globalisaation tuomien haasteiden vuoksi, ilmenevät etenkin raja-alueilla; korostaa, että näiden alueiden kilpailukyky voi heikentyä verokilpailun ja kilpailevien sosiaaliturvajärjestelmien, mutkikkaan hallinnon sekä alueiden ja valtioiden välisten muuttovirtojen vuoksi; pitää erittäin tärkeänä, että kehitetään välineitä rajatylittävää yhteistyötä ja monitasoista hallintoa varten, ja kehottaa komissiota edistämään tiedon ja parhaiden käytäntöjen vaihtoa;
11. korostaa, että alueellinen koheesio on luonteeltaan horisontaalista ja monialaista ja siksi unionin politiikkojen on edesautettava sen saavuttamista; toistaa, että tämä käsite ei rajoitu aluepolitiikan vaikutuksiin vaan siihen liittyy myös koordinointi sen ja sellaisten unionin muiden politiikkojen välillä, joilla tavoitellaan kestävä kehitystä ja saadaan konkreettisia tuloksia aluetasolla, jotta alueellisten mahdollisuuksien eri muotoja voidaan kehittää ja käyttää kattavasti ja lisätä niiden vaikutusta kentällä, parantaa alueiden kilpailukykyä ja vetovoimaa ja saavuttaa alueellinen koheesio; katsoo, että "keskittäminen, yhteistyö ja yhteydet" ovat alueellisen koheesion keskeisiä koordinaatteja, joiden avulla voidaan pyrkiä tasapainoisempaan aluekehitykseen EU:ssa;
12. korostaa, että monitasoiseen hallintoon kuuluu ohjelmien vastuiden siirtäminen, minkä avulla voidaan hyödyntää paremmin alueellisen yhteistyön mahdollisuuksia; katsoo, että monitasoisen hallinnon periaatteet olisi näin ollen pantava täytäntöön, jotta unioni voi tavoitella yhteisiä päämääriä käyttäen johdonmukaisia ja tuloslähtöisiä toimenpiteitä ja määrittäen samalla erityiset alueelliset ja paikalliset painopisteet;

13. pitää Urban- ja Leader -hankkeiden tuloksia ilahduttavina ja korostaa tarvetta hyödyntää parhaista käytännöistä saatuja kokemuksia ja niihin liittyviä esimerkkejä luotaessa puitteet yhtenäiselle ja tasapainoiselle kehitykselle maaseudulla ja kaupungeissa kunkin alueen tarpeiden mukaisesti; kehottaa komissiota tutkimaan työskentelymenetelmiä ja tekemään ehdotuksia sellaisista työskentelymenetelmistä, joiden avulla voidaan edistää maaseutu- ja kaupunkialueiden kumppanuuksia, torjua maaseutualueiden väestökatoa ja samalla kannustaa kestävään kaupunkikehitykseen, koska lähes 80 prosenttia EU:n väestöstä asuu kaupunkialueilla; tähdentää, että sekä kaupunki- että maaseutualueet vaikuttavat dynaamisesti alueelliseen talouskehitykseen, ja korostaa seuraavaa ohjelmakautta silmällä pitäen kaupunki- ja esikaupunkihankkeisiin tehtävien investointien tarvetta ja entistä parempaa maaseudun kehittämisohjelmien koordinoitua;

Koheesiopolitiikan vaikutuksen maksimointi taloudellisen kilpailukykyyn lisäämiseksi

14. pitää kumppanuutta ja alhaalta ylöspäin suuntautuvaa menettelytapaa pääperiaatteena koheesiopolitiikan määrittelyssä, sillä niiden avulla edistetään hallinnollista kapasiteettia ja ohjelmointiprosessin laatua; katsoo, että hallinnon kaikkien tasojen on toimittava yhtenäisesti, täydentävästi ja tuloksellisesti, kun pyritään edistämään EU:n taloudellista kilpailukykyä; kehottaa komissiota selventämään kumppanuusperiaatteen määritelmää, jotta voidaan toteuttaa todellisia kumppanuuksia alue- ja paikallisviranomaisten kanssa ja helpottaa parhaiden käytäntöjen vaihtamista alueiden välillä;
15. muistuttaa, että yhteisrahoitus on yksi koheesiopolitiikan asianmukaisen hallinnoinnin perusperiaatteista; kehottaa soveltamaan sitä edelleen, vaikka julkisia menoja onkin rajoitettu talouskriisin vuoksi;
16. korostaa tarvetta edistää yrittäjyyttä ja tukea pieniä ja keskisuuria yrityksiä sekä tunnustaa niiden tärkeä rooli edistettäessä taloudellista kilpailukykyä ja luotaessa työpaikkoja; korostaa tarvetta tarkistaa ja vahvistaa Euroopan kilpailukykyä tukevien EU:n välineiden roolia, jotta voidaan keventää hallintomenettelyjä, helpottaa erityisesti pk-yritysten rahoituksen saantia, luoda älykästä, kestävää ja yhdentymistä edistävää kasvua koskevien tavoitteiden saavuttamiseen liittyviä innovatiivisia kannustimia ja työskennellä tiiviimmin Euroopan investointipankin ja muiden rahoituslaitosten kanssa; arvostaa tässä yhteydessä rahoitusjärjestelyjen tarjoamaa lisäarvoa ja kannustaa käyttämään niitä mahdollisimman laajasti, jotta voidaan täydentää rakennerahastojen kautta saatavilla olevia resursseja ja saavuttaa näin synergiaetuja ja saada mahdollisimman hyviä tuloksia; kehottaa myös yksinkertaistamaan riskipääoman ja mikrorahoituksen saatavuutta;
17. korostaa lisäksi, että koheesiopolitiikan tehokas täytäntöönpano on erittäin voimakkaasti riippuvainen siitä, millä tavalla sitä laaditaan, ja että sen vuoksi on ratkaisevan tärkeitä ottaa paikalliset ja alueelliset viranomaiset varhaisessa vaiheessa mukaan muotoilemaan ja panemaan täytäntöön tulevaa koheesiopolitiikkaa; korostaa myös tarvetta kehittää horisontaalisia ja vertikaalisia kumppanuuksia kaikkien tasojen viranomaisten välille, jotta saavutettaisiin monilla tasoilla mahdollisimman tehokas hallinto; muistuttaa, että monitasoinen hallinto on yksi koheesiopolitiikan tärkeimmistä periaatteista ja että se on olennaisen tärkeä päätöksentekoprosessin laadun varmistamisen kannalta; korostaa tässä yhteydessä myös alueellisten viranomaisten ja alueiden komitean välisen kumppanuuden merkitystä;

18. pitää myönteisenä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006 muutosta, jolla yksinkertaistetaan rakenne- ja koheesiorahastojen käyttöä koskevia menettelyjä, ja kehottaa komissiota jatkamaan tällaisten menettelyjen yksinkertaistamista, jotta varmistetaan niiden joustavuus sekä pienennetään rahoituksen myöntämiseen liittyvää hallinnollista taakkaa, jotta viranomaiset voivat huolehtia tärkeimmistä haasteista ajoissa ja asianmukaisin resurssein; katsoo, että julkisen ja yksityisen sektorien kumppanuudet voivat olla todella avuksi, sillä ne tukevat paikallisen ja alueellisen tason pyrkimyksiä, ja kehottaa komissiota tekemään konkreettisia ehdotuksia julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksien lujittamiseksi koheesiopolitiikan puitteissa;
19. korostaa, että erojen poistamiseksi on tärkeätä tukea edelleen ensisijaisesti sellaisille alueille suunnattuja hankkeita, jotka ovat kehityksestä jäljessä, jotta tämän ohjelmakauden suunnitellut tavoitteet voidaan saavuttaa ja jotta ne ovat alkuperäisten arvioiden mukaisia; huomauttaa, että kulkuyhteyksien ja perusrakenteiden parantaminen auttaa tekemään entistä kilpailukykyisempiä alueista, jotka ovat jääneet jälkeen sisämarkkinoilla, ja edistää samalla myös koko EU:n ulkoista kilpailukykyä; katsoo, että tämän tuen peruuttaminen heikentäisi alkuperäisten myönteisten tulosten vaikutusta;
20. korostaa, että vaikka koheesiopolitiikassa keskitytään perinteisesti vähiten kehittyneisiin alueisiin, se koskee kaikkia Euroopan alueita niiden kehitystasosta riippumatta; korostaa sen vuoksi tarvetta edistää alueellista kilpailukykyä ja työllisyyttä koskevia tavoitteita; toistaa, että vahva ja riittävästi rahoitettu koheesiopolitiikka, jonka talousarvio vastaa vähintään nykyistä budjettia sekä absoluuttisina että suhteellisina lukuina, on edellytys Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden saavuttamiselle, jotta varmistetaan sekä älykäs, kestävä ja yhdentymistä edistävä talous, joka tekee EU:sta maailmanlaajuisesti kilpailukykyisen, että varmistetaan, että kaikkia alueita kehitetään tasapainoisesti ja että saavutetaan sosiaalisen, taloudellisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden tavoitteet;
21. katsoo, että BKT:n on edelleen oltava pääkriteeri määrittäessä alueiden kelpoisuutta koheesiopoliittiseen tukeen samalla kun muita mitattavissa olevia indikaattoreita voidaan lisätä, jos ne osoittautuvat merkityksellisiksi, ja antaa kansallisille viranomaisille mahdollisuus soveltaa asianmukaisella päätöksentekotasolla muita indikaattoreita, joissa otetaan huomioon alueiden ja kaupunkien erityispiirteet;
22. korostaa, että rahoituksen myöntämisessä on tärkeää ottaa huomioon esimerkiksi rannikkoalueiden, syrjäisimpien vuoristoalueiden, väestökadosta kärsivien alueiden tai kaukaisten raja-alueiden ja kaupunkien erityispiirteet; kannustaa alueita esittämään aloitteita alueellisten erityispiirteidensä hyödyntämiseksi; kehottaa komissiota mukauttamaan erilaisia rahoitusvälineitä lisäarvon luomiseksi lyhyellä ja keskipitkällä aikavälillä ottaen samalla huomioon myös talous- ja rahoituskriisin vaikutukset;
23. kehottaa komissiota tutkimaan, miten uusilla rahoitusjärjestelyillä voidaan parantaa koheesiopolitiikan tehokkuutta ja vaikutusta, niin että valituista hankkeista saataisiin mahdollisimman hyviä tuloksia;
24. korostaa sukupuolten tasa-arvon myönteisiä vaikutuksia EU:n talouskasvuun ja sosiaaliseen yhteenkuuluvuuteen ja siten myös sen kilpailukykyyn;

Koheesiopolitiikka tärkeimpänä toimintalinjana vuoden 2013 jälkeisellä jaksolla

25. korostaa aluekehityksen ja alueellisen koheesion niiden eurooppalaiseen lisäarvoon perustuvaa ratkaisevaa merkitystä EU:n taloudellisen kilpailukyvyn edistämisessä kaikkialla Euroopassa ja Eurooppa 2020 -tavoitteiden saavuttamisessa siten, että paikkaan sidottu lähestymistapa on yksi pääasiallisista tavoista saavuttaa taloudellinen tasapaino;
26. painottaa, että rakennerahastovaroja täytyy käyttää yhtenäisin perustein, sillä rakennerahastot ovat tärkeä keino, jolla alueita autetaan saavuttamaan kestävä kasvu, työllisyys ja vauraus;
27. painottaa, että siirtymäjärjestelyjä on tarpeen jatkaa, jotta voidaan vakauttaa nykyinen kehitystaso ja parantaa sitä, missä saatettaisiin epäonnistua, jos rahoitusta vähennetään merkittävästi, kun tietty tavoite on saavutettu; huomauttaa, että näin varmistettaisiin vastaavassa tilanteessa olevien alueiden tasapuolinen kohtelu, mikä puolestaan mahdollistaisi ohjelmien tehokkaan organisoinnin;
28. muistuttaa komissiota ja jäsenvaltioita, että Euroopan kansalaisten odotukset perustuvat ihmisten tarpeisiin, erityisesti haluun varmistaa asianmukaiset infrastruktuurit ja julkisten palvelujen laatu siten, että niitä voidaan hyödyntää yhtäläisin mahdollisuuksin ja sellaisin hinnoin, jotka ovat kaikkien Euroopan kansalaisten ulottuvissa riippumatta siitä, missä he asuvat tai työskentelevät; edellyttää, että yhtäläisten mahdollisuuksien periaatetta kunnioitetaan, ja korostaa, että vammaisilla henkilöillä on oltava esteetön pääsy kaikkiin rakennerahastoista rahoitettaviin infrastruktuureihin ja hankkeisiin;
29. korostaa, että osaamisen ja innovoinnin vakiinnuttamiseksi tulevan talouskasvun ja Euroopan kilpailukyvyn edistäjiksi on parannettava koulutuksen laatua, jalostettava tutkimustuloksia edelleen, edistettävä innovointia ja tietämyksen siirtämistä koko unionissa, hyödynnettävä tieto- ja viestintätekniikkaa parhaalla mahdollisella tavalla, varmistettava, että innovatiiviset ideat siirtyvät uusiksi tuotteiksi ja palveluiksi, jotka luovat kasvua ja korkealaatuisia työpaikkoja ja auttavat vastaamaan Euroopan ja koko maailman yhteiskunnallisen muutoksen haasteisiin, lisättävä yrittäjähengettä, kiinnitettävä huomio ensisijaisesti käyttäjien tarpeisiin ja markkinoiden mahdollisuuksiin sekä varmistettava helposti saatavilla oleva ja riittävä rahoitus asiassa tärkeässä asemassa olevien rakennerahastojen avulla;
30. korostaa tosiasiaa, jonka mukaan taloudellinen, sosiaalinen ja alueellinen koheesio tarjoavat mahdollisuuden tukea tutkimuksen, kehityksen ja innovoinnin koko potentiaalia ja varmistaa, että Euroopan kansalaisten elintaso paranee ja heidän luottamuksensa EU:hun voimistuu; katsoo, että tutkimukseen, kehitykseen ja innovointiin tehtävissä valikoivissa ja yhdistetyissä investoinneissa on otettava huomioon alueiden ja kaupunkien ominaisuudet ja mahdollisuudet ja että keskeisiä aloja, kuten sähköisiä terveydenhuoltopalveluja, lääkkeitä, liikennettä ja logistiikkaa, ympäristöä, digitaalista sisältöä, energiaa ja turvallisuutta, on kehitettävä instituutioiden toimintavalmiuksien kehittämiseen tarkoitetuilla ohjelmilla;
31. katsoo, että osaa tutkimukseen, kehittämiseen ja innovointiin kohdennetusta koheesiopolitiikan rahoituksesta olisi käytettävä siihen, että Eurooppa saavuttaa

maailmanlaajuisen johtoaseman ja säilyttää johtoasemansa aloilla, joilla sillä jo on kilpailuetu, sekä aloilla, joilla sillä on uusi tilaisuus saavuttaa johtoasema maailmassa;

32. katsoo, että sisämarkkinoiden vakiinnuttamiseksi tarvitaan erityistoimenpiteitä, joilla kannustetaan kilpailua Euroopan tasolla mutta jotka eivät kuitenkaan johda jäsenvaltioiden väliseen epätasapainoon; katsoo, että näin voidaan saavuttaa Euroopan tasolla kohtuullinen vakauden ja vaurauden taso;
33. suosittelee, että jäsenvaltiot ja komissio kiinnittävät enemmän huomiota sellaisten suurten hankkeiden tukemiseen, jotka kattavat vähintään kaksi toimenpideohjelmää, joilla on merkittävä vaikutus Euroopan tasolla, ja jotka luovat lisäarvoa ja korkealaatuisia työpaikkoja ja turvaavat alueiden kestävän kehityksen;
34. katsoo, että koheesiopolitiikalla olisi jatkossakin edistettävä toimenpiteitä, joiden avulla luodaan mahdollisimman paljon työpaikkoja sekä hyödynnetään paikallisia henkilöresursseja ja varmistetaan niiden jatkuva kehittäminen korkean tuottavuuden takaamiseksi;
35. toteaa, että taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden saavuttaminen on välttämätön muttei riittävä edellytys maailmanlaajuisen kilpailukyvyn takaamiselle, joka edellyttää merkittäviä investointeja keskeisille aloille, kuten energia, ympäristö, infrastruktuurit, koulutus, tutkimus ja kehittäminen, luovat toimialat ja palvelut, logistiikka ja liikenne;

o

o o

36. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

PERUSTELUT

Tärkein syy siihen, miksi kansalaiset ovat tukeneet Euroopan yhdentymisprosessia, on elämänlaadun parantuminen turvattujen ja parempien työpaikkojen sekä kaikenlaisten liikenteeseen, sosiaali- ja koulutuspalveluihin, tutkimukseen, kehitykseen ja innovointiin liittyvien infrastruktuurien käytön avulla.

Koheesiopolitiikalla voidaan varmistaa EU:n yhtenäinen kehitys sen erityistavoitteiden ja -välineiden avulla ja siten tyydyttää Euroopan kansalaisten taloudelliset ja sosiaaliset tarpeet. Samaan aikaan EU:n jäsenvaltioita, Itä- ja Kaakkois-Euroopan maat mukaan luettuina, uhkaavat suoraan globalisaation vaikutukset.

Tavat, joilla jäsenvaltiot hyödyntävät yhtenäisiin eurooppalaisiin markkinoihin kuulumisen suomia mahdollisuuksia, riippuu valtioiden kypsyydestä ja kehitystasosta, jotka vaihtelevat maasta toiseen. Tästä seuraa, että kukin jäsenvaltio on vastuussa sen talouden toimivuuden globaalissa järjestelmässä mahdollistavien tehokkaimpien toimien määrittelystä.

Todellisen alueellisen, sosiaalisen ja taloudellisen yhteenkuuluvuuden saavuttamista EU:ssa maailmanlaajuisen kilpailukyvyyn ehdottomana edellytyksenä käsittelevän mietinnön tarkoituksena on kiihdyttää Euroopan parlamentin jäsenten välistä keskustelua Euroopan ja jäsenvaltioiden tasolla hyväksytyjen toimien keskinäisen riippuvuuden ja täydentävyyden luonteesta, kun kyseessä on EU:n toimintalinjoihin sisältyvien tavoitteiden saavuttaminen, talouden globaalin kilpailukyvyyn parantaminen mukaan luettuna. Mietinnön avulla pyritään luomaan runko, joka korostaa koheesiopolitiikan yhdentävää tehtävää ja osuutta EU:n globaalin kilpailukyvyyn lisäämisessä.

Esittelijän näkökanta

Maa- ja Euroopassa vallitseva tilanne ovat työntäneet alueet etualalle johtuen niihin kohdistuvista haasteista, joita ovat ilmastonmuutos, väestön ikääntyminen, sosiaaliset muutokset tai energia sekä talous- ja rahoituskriisistä syntyvät haasteet, joiden vaikutus tuntuu paikallistasolla.

Esittelijä katsoo, että koheesiopolitiikka on EU:n tärkein politiikan ala, sillä se mahdollistaa, että alueet voivat vastata haasteisiin mahdollisimman hyvin ja siten auttaa edistämään EU:n globaalia talouden kilpailukykyä

- varmistamalla kaikille EU:n kansalaisille yhteiset elinolosuhteet;
- tukemalla kehitystä siten, että hyödynnetään paikallisia ja alueellisia erityispiirteitä ja synnytetään siten lisäarvoa ja taloudellista tuottavuutta.

Koheesiopolitiikka on osaltaan auttanut saavuttamaan Lissabonin strategian tavoitteet, mutta saavutettujen tulosten ja niiden odotetun vaikutuksen lujittamiseksi esittelijä katsoo, että erilaisiin infrastruktuureihin on tehtävä jatkuvia investointeja, sillä ne ovat taloudellisen kilpailukyvyyn perusta.

Infrastruktuurit – perustekijä globaalin kilpailukyvyn lisäämisessä

Infrastruktuurit ovat yksi pääpilareista, joilla taloudellisen kilpailukyvyn tasoa arvioidaan kansainvälisesti; ne mahdollistavat välimatkavaikutuksen mitätöinnin sekä investointien ja työvoiman liikkuvuuden.

EU 2020 -tavoite kilpailukykyisen, verkottuneen ja vihreämmän talouden luomisesta voidaan saavuttaa nykyaikaistamalla ja kytkemällä toisiinsa infrastruktuureja ja tukemalla investointisuunnitelmia ja kehityshankkeita, jotka ovat kunkin alueen erityispiirteiden mukaisia. Tämä lähestymistapa voidaan toimintakelpoisesti panna täytäntöön innovatiivisten menetelmien ja välineiden avulla.

Esittelijä pitää olennaisen tärkeänä alueellisen koheesion saavuttamista, sillä juuri alueen tasolla voidaan nähdä, millä tavoin

- alueellisen kehitysprosessin ohjelmoinnissa otettiin huomioon alueen erityistarpeet ja -mahdollisuudet;
- mukana olleilla kumppaneilla oli riittävät institutionaaliset valmiudet, joiden avulla voitiin varmistaa EU:n rahoituksen mahdollisimman hyvä käyttöaste;
- EU:n myöntämä tuki on pitkän aikavälin tukea, joka perustuu EU:n rahoittamien hankkeiden täytäntöönpanon avulla saavutettuihin tuloksiin ja joka varmistaa kestävyuden.

Erot hajauttamisessa sekä hallinnon järjestelmien monikerroksisuus luovat tilanteita, jotka ovat selvimmän nähtävissä paikallisella ja alueellisella tasolla, ja todellisen, paikallisesti vastattavan haasteen luo sen varmistaminen, että julkisesti rahoitetut Euroopan tason tai kansallisen tason toimet täydentävät toisiaan, jolloin vältetään rahoituksen päällekkäisyys.

On tarpeen varmistaa horisontaalinen ja vertikaalinen koordinointi hallinnon eri tasojen, toiminta-alojen ja tukityyppien välillä. Yhtenäisen kehityksen varmistaminen taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen koheesion avulla, erityisesti raja-alueilla, edellyttää

- korkealaatuista ohjelmointia, joka perustuu kaikkien asiaan kuuluvien tasojen ja sektorien toimijoiden osallistumiseen
- relevanttien ja yhdenmukaisten tilastojen ja indikaattoreiden käyttöä sekä ohjelmoinnissa että täytäntöönpanovaiheissa
- sellaisen seurantajärjestelmän täytäntöönpanoa, joka on erityisesti mitoitettu lukuisten indikaattoreiden ja vaikutusten tarkkailun ja analysoinnin mahdollistamiseksi
- arviointitulosten levittämistä hallinnon ja alueellisten toimintasektorien kaikille tasoille.

Koska rakennerahastot ja koheesiorahasto ovat alueiden kehitystavoitteiden kannalta tärkeimmät rahoitusvälineet, olisi toivottavaa maksimoida niiden tuottama lisäarvo

- tukemalla paikallis- ja alueviranomaisten pyrkimyksiä kehittää hallintokapasiteettia, sillä suunnitteluasiantuntemukselle ja laadulle on todistettusti tarvetta; jäsenvaltioiden

- ja komission on taattava korkeatasoinen tekninen apu ja taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen koheesion prosessia on edistettävä paikallisesti ja alueellisesti
- yksinkertaistamalla rakenne- ja koheesiorahaston rahoituksen myöntämismenettelyjä
 - kehittämällä julkisen ja yksityisen sektorien kumppanuuksien edellyttämää toimintakehystä, jotta alueet pitävät sitä toteutuskelpoisena ja realistisena vaihtoehtona.

On useita jäsenvaltioita, joissa siitä huolimatta, että julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksia pidetään yhtenä vaihtoehtona, ei alueellisella tasolla ole riittävän selkeätä lainsäädäntökehystä ja tietotaitoa tällaisten toteuttamiseksi. Esimerkiksi EIP:n olisi tarjottava riittävää teknistä tukea viranomaisille, jotta ne voivat muodostaa tällaisia kumppanuuksia.

On otettava huomioon kaikki seikat, jotta alueet voivat seuraavalla ohjelmakaudella EU 2020 -tavoitteiden toteuttamiseksi edistää omalta osaltaan kestävä kehitystä ja varmistaa yhteiset elinolosuhteet.

Vuoden 2013 jälkeen koheesiopolitiikasta on tullut keskeinen politiikan ala, koska sillä on ratkaiseva tehtävä Euroopan alueiden välisten kehityserojen vähentämisessä. On totta, että talous- ja rahoituskriisin puhkeaminen voi laukaista joitakin muutoksia, mutta kypsyyden ja joustavuuden avulla on mahdollista tyydyttää alueiden hyvin erilaisia tarpeita. Tästä syystä esittelijä katsoo, että komission, jäsenvaltioiden ja alueiden välillä tarvitaan kolmenvälistä sopimusta/sitoumusta, jossa asetetaan selvästi kaikille tavoitteiden saavuttamisessa kuuluvat tehtävät.

Alueellisissa toimintalinjoissa ja toimissa jatketaan kattavien työmarkkinoiden edellyttämää tutkimukselle, kehitykselle ja innovoinnille sekä koulutuksen ja taitojen kehittämiseksi annettavaa tukea. Yhteisen kehitystason ja perusinfrastruktuurien sekä korkealaatuisten palvelujen varmistaminen lisää kykyä vastata suuriin haasteisiin. Kyky vastata globalisaation haasteisiin tukee globaalia taloudellista kilpailukykyä.

EU:n ja kansallisten rahoitusresurssien käyttö tutkimus-, kehitys- ja innovointihankkeisiin ei ole yhdenmukaista, joten on tarpeen lisätä hallinnollista kapasiteettia alueellisella tasolla, jotta nykyisiin ongelmiin voidaan löytää tuoreita ratkaisuja.

Esittelijä katsoo, että kun on saavutettu infrastruktuureihin ja korkealaatuisiin palveluihin pääsyn takaava elämänlaatu, alueet voivat keskittyä toimiin, joilla pyritään kehittämään paikallisia taloudellisia mahdollisuuksia siten, että paikallisella tutkimus-, kehitys- ja innovointipolitiikalla sekä asianmukaisilla alueellisilla infrastruktuureilla on merkittävä asema.

VALIOKUNNAN LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS

Hyväksytty (pvä)	28.10.2010
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 38 –: 5 0: 1
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	François Alfonsi, Luís Paulo Alves, Sophie Auconie, Catherine Bearder, Jean-Paul Besset, Victor Boştinaru, Zuzana Brzobohatá, John Bufton, Alain Cadec, Salvatore Caronna, Ricardo Cortés Lastra, Francesco De Angelis, Rosa Estaràs Ferragut, Elie Hoarau, Danuta Maria Hübner, Filiz Hakaeva Hyusmenova, Seán Kelly, Evgeni Kirilov, Constanze Angela Krehl, Petru Constantin Luhan, Riikka Manner, Iosif Matula, Erminia Mazzoni, Miroslav Mikolášik, Jan Olbrycht, Wojciech Michał Olejniczak, Markus Pieper, Tomasz Piotr Poręba, Monika Smolková, Csanád Szegedi, Nuno Teixeira, Lambert van Nistelrooij, Oldřich Vlasák, Hermann Winkler, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Karima Delli, Jens Geier, Ivars Godmanis, Lena Kolarska-Bobińska, James Nicholson, Elisabeth Schroedter, László Surján, Patrice Tirolien
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet sijaiset (187 art. 2 kohta)	Andrea Češková